

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

FORSVARSMINISTEREN
5. maj 2014

Folketingets Forsvarsudvalg har den 8. april 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 211 til forsvarsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nikolaj Villumsen (EL).

Spørgsmål nr. 211:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken betydning indsættelsen af § 13, stk. 3 og 4 i forsvarsloven ved lov nr. 568 af 9. juni 2006 i praksis har haft for Forsvarets Efterretningstjenestes arbejde og herunder vurdere, om ændringerne har ført til, at den traditionelle opdeling mellem aktiviteterne i Forsvarets Efterretningstjeneste, der retter sine aktiviteter mod udlandet, og i Politiets Efterretningstjeneste, der retter aktiviteterne mod Danmark, i tiltagende grad er blevet udvisket eller ophævet som følge af lovændringen, samt forholde sig til, hvorvidt det er politisk ønskeligt, at denne opdeling udviskes eller ophæves.”

Svar:

Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) er anmodet om en udtalelse til brug for Forsvarsministeriets besvarelse. FE har i den anledning oplyst følgende:

”Indsættelsen i 2006 af bestemmelserne i § 13, stk. 3 og 4, i forsvarsloven skete som en opfølgning på anbefalingerne nr. 2 og 3 i rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe om terrorbekæmpelse ”Det danske samfunds indsats og beredskab mod terror”, oktober 2005, og initiativ nr. 2 og 3 i ”Regeringens handlingsplan mod terror”, november 2005.

Med indsættelsen af § 13, stk. 3, i forsvarsloven, fik FE udtrykkelig hjemmel til i den efterretningsmæssige virksomhed rettet mod forhold i udlandet at medtage oplysninger om danske statsborgere og personer, der opholder sig i Danmark. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, var lovændringen ikke ”udtryk for en ændring af efterretningstjenestens opgaver, men en konsekvens af den globale udvikling og nutidens trussels-

billede." Det er ligeledes i de almindelige lovbemærkninger anført, at "det er ikke med lovforslaget hensigten at udvide Forsvarets Efterretningstjenestes opgaveportefølje til at rette fokus mod danske statsborgere eller personer, der opholder sig i Danmark."

Med indsættelsen af bestemmelsen i forsvarslovens § 13, stk. 4, blev der skabt hjemmel til, at Forsvarets Efterretningstjeneste kan videregive oplysninger til Politiets Efterretningstjeneste i det omfang, videregivelsen kan have betydning for enten varetagelse af Forsvarets Efterretningstjenestes opgaver eller varetagelse af Politiets Efterretningstjenestes opgaver. Bestemmelsen gør det muligt at udveksle oplysninger mellem Forsvarets Efterretningstjeneste og Politiets Efterretningstjeneste, uden at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en nærmere konkret vurdering i forhold til de pågældende oplysninger. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med daværende § 116, stk. 1, der ved det lovforslag, som justitsministeren samtidig fremsatte, blev indsat i retsplejeloven om videregivelse af oplysninger fra Politiets Efterretningstjeneste til Forsvarets Efterretningstjeneste.

Indsættelse af § 13, stk. 3 og 4, i forsvarsloven har ikke udvisket eller ophævet arbejdsdelingen mellem Forsvarets Efterretningstjeneste og Politiets Efterretningstjeneste, men har derimod – som forudsat i ovennævnte rapport og handlingsplan fra 2005 - medvirket til en intensivering og styrkelse af samarbejdet mellem de to tjenester gennem øget koordination og informationsudveksling generelt, herunder særligt i relation til terrorindsatsen.

Med lov nr. 602 af 12. juni 2013 om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE-loven) blev forsvarslovens § 13 ophævet. Bestemmelserne i forsvarslovens § 13, stk. 3 og 4, er i stort set uændret form videreført i FE-lovens § 3, stk. 2, og § 7, stk. 1."

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen